

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119447882
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119447882.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. N. XX/X, XXX XX R., o zaplatenie sumy 483,45 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6Csp/31/2021-82 zo dňa 02.07.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa lehoty plnenia m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 316,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 166,56 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 86,08 eura od 06.12.2016 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 124,40 eura od 04.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 60,03 eura od 01.02.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 15,98 eura od 01.03.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 30,40 eura od 01.04.2017 do zaplatenia, a to všetko v splátkach po 30 eur mesačne, vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc právoplatnosťou uznesenia, pod následkom straty výhody splátok.

Žalobcovi voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

Žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom č. k. 6Csp/31/2021-82 zo dňa 02.07.2021 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 316,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 166,56 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 86,08 eura od 06.12.2016 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 124,40 eura od 04.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 60,03 eura od 01.02.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 15,98 eura od 01.03.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 30,40 eura od 01.04.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu voči žalovanej v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 písm. a), b), § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 483,45 eura spolu s príslušenstvom. V podanej žalobe žalobca uviedol, že dňa XX.XX.XXXX došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo spoločnosti Y. W., G..Y.. na žalobcu. Na základe tejto Zmluvy bol žalovanej aktivovaný program služieb. Y. W. podľa uzavretej Zmluvy poskytoval žalovanej služby, ktoré vyúčtoval nasledovnými faktúrami: Faktúra zo dňa XX.XX.XXXX uvedená pod T. XXXXXXXXXXXX vo výške 86,08 eura s lehotou splatnosti XX.XX.XXXX, Faktúra zo dňa XX.XX.XXXX uvedená pod T. XXXXXXXXXXXX vo výške 124,40 eura s lehotou splatnosti XX.XX.XXXX, Faktúra zo dňa

XX.XX.XXXX uvedená pod T. XXXXXXXXXXXX vo výške 60,03 eura s lehotou splatnosti XX.XX.XXXX, Faktúra zo dňa XX.XX.XXXX uvedená pod T. XXXXXXXXXXXX vo výške 15,98 eura s lehotou splatnosti XX.XX.XXXX. Žalovaná si neplnila svoje zmluvne dohodnuté záväzky.

2. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci. Na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa XX.XX.XXXX bola žalovanej poskytnutá Y. karta s číslom XXXXXXXXXXXX s dátumom aktivácie dňa XX.XX.XXXX a mobilný telefón Y. E. H. XXXX. V zmysle Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa XX.XX.XXXX bol žalovanej poskytnutý program služieb F. C. J. Q. s aktivačným poplatkom 0,02 eura s viazanosťou 24 mesiacov. Žalovaná mala v zmysle Dodatku za mobilný telefón zaplatiť akciovú cenu 19 eur, pričom bola poučená, že maloobchodná cena za zariadenie je 179 eur. Zároveň bola poučená, že zmluvná pokuta predstavuje 210 eur. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol platne záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol plnenie spojené s telekomunikačnými službami. Tiež mal súd zo skutkového tvrdenia žalobcu podporeného predloženými faktúrami za preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol služby a žalovaná za tieto služby cenu vyúčtovaných faktúrami neuhradila. Keďže žalovaná dôvodnosť uplatnenej pohľadávky nepopierala, súd podanej žalobe vyhovel.

3. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu a preto mu súd proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

4. Proti tomuto rozsudku v časti lehoty plnenia vo vyhovujúcom výroku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala o menšie splátky, približne po 10 eur mesačne, a teda splátkový kalendár z dôvodu, že je na neplatenom rodičovskom príspevku, nikde nepracuje, jej manžel je dobrovoľne nezamestnaný, nemajú žiaden príjem na jednorazovú úhradu dlhu. Má X nezaopatrených maloletých detí.

5. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca navrhujúc napadnutý rozsudok potvrdiť. Z podaného obsahu odvolania nie je zrejmé, čoho sa žalovaná domáha, keďže v ňom nie je uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, rovnako nie je uvedené ani z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne. Z podaného odvolania je súčasne zrejmé, že je nedôvodné, zmätočné a skutkové tvrdenia, ktoré žalovaná v ňom uviedla nie sú podložené žiadnym relevantným dôkazom. Žalobca dostatočným spôsobom preukázal nárok na žalovanú sumu, ktorú podložil vecnými a právnymi tvrdeniami.

6. K vyjadreniu žalobca sa vyjadrila žalovaná opätovne uvádzajúc, že žiada o splátkový kalendár s čo najnižšou splátkou z dôvodu, že je na neplatenom rodičovskom príspevku, nemá žiaden príjem okrem rodinných prídavkov a výživného. Musí platiť aj nájomné a poplatky spojené s domom.

7. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca zotrvávajúc na svojich vyjadreniach. Vyjadrenie žalovanej skutkovo ani právne nepreukazuje žiadne nové skutočnosti.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutej časti týkajúcej sa lehoty plnenia v nadväznosti na právoplatný výrok o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 316,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 166,56 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 86,08 eura od 06.12.2016 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 124,40 eura od 04.01.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 60,03 eura od 01.02.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 15,98 eura od 01.03.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 30,40 eura od 01.04.2017 do zaplatenia, je potrebné s prihliadnutím na podané odvolanie žalovanej zmeniť tak, ako uviedol odvolací súd vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti (okrem lehoty plnenia) v dôsledku absencie odvolania nadobudol právoplatnosť. Pri svojom rozhodovaní odvolací súd vychádzal z procesného predpisu, ktorý stanovuje, že výrok rozsudku v časti lehoty plnenia má povahu uznesenia.

9. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľným márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

11. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky, má za následok splatnosť celého plnenia.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení, je stanovená zákonná 3-dňová lehota na plnenie; v odôvodnených prípadoch však súd môže určiť aj dlhšiu lehotu; napokon ods. 4 citovaného ustanovenia hovorí o dávkach a splátkach, ak je uložená povinnosť.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplata sumy 483,45 eura spolu s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 16.01.2020 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel a uložil žalovanej aj povinnosť nahradiť trovy konania. Keďže vyššie uvedený platobný rozkaz sa žalovanej do vlastných rúk doručiť nepodarilo a žalobca v lehote stanovenej zákonom súdu oznámil, že žiada v konaní pokračovať, spis bol z upomínacieho súdu postúpený na ďalšie konanie súdu miestne príslušnému súdu podľa posledného evidovaného trvalého pobytu žalovanej. Keďže sa jedná o vec jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) CSP tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, a teda žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 316,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 166,56 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 86,08 eura od 06.12.2016 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 124,40 eura od 04.01.2017 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 60,03 eura od 01.02.2017 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 15,98 eura od 01.03.2017 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 30,40 eura od 01.04.2017 do zaplataenia. Prvoinštančný súd aj s poukazom na priznanú sumu a § 232 ods. 3 CSP splátky žalovanej nepovolil a uložil jej zaplatiť priznanú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku v časti lehoty plnenia podala odvolanie žalovaná.

15. Pri rozhodovaní o odvolaní žalovanej odvolací súd vychádzal z ustanovenia § 232 ods. 2,3,4 CSP, podľa ktorého: „Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.“ V tomto prípade dlhšiu než 3-dňovú lehotu a ani plnenie v splátkach súd prvej inštancie neurčil. Či je v konkrétnom prípade daný dôvod na určenie dlhšej lehoty plnenia alebo na povolenie splátok, je vo všeobecnosti potrebné posudzovať z oboch strán, t. j. zo strany nielen dlžníka, ale aj veriteľa. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti v lehote 3 dní, resp. pri určení dlhšej lehoty alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné vychádzať nielen z konkrétnych okolností prípadu a osobných a majetkových pomerov strán sporu, ale aj z postavenia strán sporu, pričom treba posúdiť, či prípadné zaplataenie dlžnej sumy v splátkach v určitej výške s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplataeniu dlhovanej sumy, nepredstavuje neúmerané zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa.

16. Predmetom odvolacieho konania sa tak stal rozsudok, ktorým súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 316,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 166,56 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 86,08 eura od 06.12.2016 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 124,40 eura od 04.01.2017 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 60,03 eura od 01.02.2017 do zaplataenia, vo

výške 5 % ročne zo sumy 15,98 eura od 01.03.2017 do zaplattenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 30,40 eura od 01.04.2017 do zaplattenia, a to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

17. Na základe ustálenej rozhodovacej praxe je pri úvahách o určení lehoty na plnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať vždy z okolností konkrétneho prípadu. Súd musí prihliadať na samotný uplatnený nárok, výšku priznaného plnenia, doterajšiu platobnú (ne)schopnosť žalovaného v konaní, ako aj na snahu o plnenie záväzku žalovaným. Ďalej je potrebné zohľadniť osobné a majetkové pomery oboch sporových strán, ako aj dobu, po ktorej by umožnením a povolením splátok došlo k zaplatteniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníkov na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti), ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa.

18. Vychádzajúc zo zákonného ustanovenia § 232 ods. 2 CSP, odvolací súd prihliadol na žalovanou tvrdené pomery ohľadom majetkovej a finančnej situácie, ktoré odôvodňujú priznanie možnosti súdom priznanú sumu uhradiť v pravidelných mesačných splátkach. Tvrdenia žalovanej týkajúce sa jej majetkovej a finančnej situácie spočívajúce v tom, že má X nezaopatrených detí, pričom poberá len rodičovský príspevok a sociálne dávky na maloleté deti, jej manžel je dobrovoľne nezamestnaným, hradí nájomné a iné poplatky za dom, sa odvolaciemu súdu javia natoľko dôvodnými, že považuje za správne, aby žalovanej bolo umožnené súdom priznanú sumu spolu s príslušenstvom splácať v pravidelných mesačných splátkach. Hoci žalovaná neprodukovala pred súdom prvej inštancie (ani v odvolacom konaní) žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jej nepriaznivé finančné pomery, napriek tomu odvolací súd považoval za dôvodné na ňou nepriaznivú finančnú situáciu reflektovať, pretože z tvrdení uvedených v odvolaní ako i vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu v odvolacom konaní (č. l. 103) je zrejmé, že žalovaná sa nenachádza v tak priaznivej finančnej situácii, aby bola objektívne spôsobilá sumu 316,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 166,56 eura a príslušné úroky z omeškania uhradiť žalobcovi jednorazovo. Žalovaná má X nezaopatrených maloletých detí, jej príjem je limitovaný vo výške rodičovského príspevku a sociálnych dávok na maloleté deti, jej manžel je nezamestnaným, a teda jej finančnú situáciu možno považovať za natoľko nepriaznivú, aby jej bolo súdom umožnené priznanú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach. Odvolací súd má za to, že ak by žalovanej neumožnil priznanú sumu s príslušenstvom splácať v mesačných splátkach, tá by nebola z finančného hľadiska spôsobilá žalovanú sumu uhradiť v celom rozsahu do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku. Vzhľadom k tomu, že dlžná suma je vzhľadom na tvrdené majetkové a finančné pomery žalovanej vysoká a úhradu celej dlžnej sumy nemožno reálne od nej očakávať odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade možno konštatovať naplnenie dôvodov pre priznanie plnenia v splátkach. Na strane druhej uhradením priznaného nároku žalobcu v mesačných splátkach žalobcovi nespôsobí žiadnu ujmu vzhľadom na skutočnosť, že je právnickou osobou poskytujúcou telekomunikačné služby. Ohľadne výšky mesačných splátok odvolací súd dodáva, že žalovaná žiadala priznať mesačné splátky vo výške 10 eur. Takúto výšku splátok v porovnaní s výškou dlhu povinnej voči žalobcovi považuje súd za neprimerane nízku, pričom splatenie dlhu žalovanej by trvalo neprimerane dlhé obdobie. Žalobca má nepochybne právo, aby jeho pohľadávka bola zaplattená v primeranej lehote. Z tohto dôvodu a s prihliadnutím na finančnú situáciu žalovanej odvolací súd stanovil výšku mesačných splátok žalovanej na sumu 30 eur, ktorej zaplattenie žalobcovi s mesačnou pravidelnosťou pre žalovanú nie je likvidačné. Odvolací súd zároveň uvádza, že žalovaná je povinná splátky uhrádzať riadne a včas tak, ako to odvolací súd uviedol vo výrokovej časti rozsudku, pretože odvolací súd povolil splácanie dlžnej sumy v splátkach pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania so splatnosťou čo i len jednej splátky, čím sa stane splatným celý dlh žalovanej.

19. Záverom odvolací súd dodáva, že samotné rozhodovanie súdu o priznaní možnosti dlh splácať by malo viesť aj k motivovaniu dlžníkov k plneniu si zmeškaných povinností. Opak by bol v rozpore so zásadou spravodlivej ochrany porušených práv.

20. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam dospel odvolací súd k záveru, že boli naplnené zákonné dôvody na procesný postup v zmysle § 388 CSP, v dôsledku čoho odvolací súd rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 316,89 eura, zmluvnú pokutu vo výške 166,56 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 86,08 eura od 06.12.2016 do zaplattenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 124,40 eura od 04.01.2017 do zaplattenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 60,03 eura od 01.02.2017 do zaplattenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 15,98 eura od 01.03.2017 do zaplattenia, vo výške 5 % ročne

zo sumy 30,40 eura od 01.04.2017 do zaplattenia, a to všetko v splátkach po 30 eur mesačne, vždy k 10. dňu v mesiaci, počnúc právoplatnosťou uznesenia, pod následkom straty výhody splátok.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením.

24. Odvolací súd rozhodujúc o nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania vychádzal z vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku. Súd o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v prvoinštančnom konaní plne úspešným, priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalovanej v celom rozsahu. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej podľa § 255 ods. 1 CSP patrí náhrada trov odvolacieho konania voči žalobcovi. Odvolací súd mu preto podľa § 396 ods. 1 CSP priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).